

Pkt. 106:

Forslag til forespørgselsdebat om hvordan man kan udvikle sælskinds produktion, samt hvilke handlemåder og hvad man kan gøre for at sælskindsindhandling i fremtiden kan være høj i hele landet

(Medlem af Inatsisartut Lars Poulsen, Siumut)

Pkt. 160:

Forslag til forespørgselsdebat om hvad vi kan gøre for at undgå mange hele sæler bliver smidt ud i havet efter skindet er flænset

(Medlem af Inatsisartut Siverth K. Heilmann, Atassut)

Bemærkninger:

Grønlanderne har i flere århundreder levet af sælkød og sælfangst og er stadig den dag i dag et vigtigt element i vores kultur og levemåde.

Bæredygtig sælindhandling har kørt i mange år, men i de seneste år er dette lidt meget skade, dette er vi ved at komme over nu. Vi selv har også brugt en masse kræfter på oplysningskampagner og lavet demonstrationer i samarbejde med KNAPK for politikerne i Danmark og EU, og jeg mener at dette har haft en god virkning. Dette siger jeg, da vi har kørt effektive oplysningskampagner, selvom mange lande og folkevalgte har været tilbageholdende har vi fået mange af dem som tilhængere. Vi har kørt store oplysningskampagner i Danmarks hovedstad København og i Bruxelles, vi har lavet demonstrationer, oven i købet har vi krævet, at de danske politikere i de mindste skulle bære noget sælskindsprodukt i steder hvor de er blevet inviteret for at støtte de grønlandske fangere. Disse små krav har heldigvis haft effekt og blev hilst velkommen.

Derfor skal man løbende køre oplysningskampagner, ikke mindst for at bekæmpe de radikale dyreværnsorganisationer, hvis ikke vil konkurrencen fra organisationerne blive endnu større.

De indhandlede sælskind fra kysten er ikke nok til sælskinds produktion, og det er nødvendig at fremme det størst muligt, for driften af Great Greenland har i de seneste år været underskudsgivende, og der har været bekymring om virksomhedens videreførelse, heldigvis var der et lille overskud i 2021 og skuden blev vendt til det bedre. Man skal kigge på virksomhedens positive fremgang og det er vigtigt at finde ud af hvad det skyldes. Erfaringen viser, at det nytter at lave reklamer for produkter indenlands og lave elektronisk reklamer, da man kan fordoble indtægterne på den måde, derfor er det nødvendigt at fokusere på indenlands handel og ikke bare på udlandshandelen. Efter at have sagt det, mener Siumut at vi finder det yderst vigtigt, at man skal styrke innovation i Great Greenland og det er helt uacceptabelt at, man smider over 60 tusind sælskind ud, det er meget forargeligt for befolkningen og ikke mindst for skindbehandlere og udenlandske følgere.



Man kan kikke på flere, Kalaallit Nunaanni Aalisartut Piniartullu Kattuffiat KNAPK's (Fisker-og fangerorganisation) støtte til fangerne kan være mere tydeligt, der er jo ikke bare fiskere i landet, men der findes også fangere som kun har fangst som erhverv, ligeledes kan Inatsisartut og Naalakkersuisut afsætte flere midler hvis det er nødvendigt eller man kan fremme erhvervet i samarbejde med kommunerne.

Sælskindsindhandling i bygder, yderdistrikter og hvor der er begrænset fiskeindhandling er meget vigtige. For eksempel, når fiskene forsvinder i Sydgrønland, supplerer man indtægter fra sælskindsindhandling, ligesom man nogle steder i Nord- og Østgrønland sætter stor lid til sælskind.

Et andet problem er mangel på indhandlingssted for sælkød, dette afstedkommer et stort udsmidning, derfor støtter Siumut fuldt ud tiltag der har til formål at lave hundefoderproduktion.

Det er også værd at bemærke, at forholdene i forskellige steder er meget forskellige, nogle steder er sælskindindhandling stoppet, et andet sted mangler man en der kan modtage sælskind. Fordi hvis man skal være sælskindsmotager, skal man have et modtagested som ikke er for lille eller for stor, som har vandstikledning og som kan rengøres. At få fat i sådan et sted kan være vanskelig, når man skal starte eller hvis man ikke får mulighed for at skaffe det. Hvis man skal komme med et konkret forslag, kan man i samarbejde tilbyde en offentligt ejet bygning som ikke bruges, da det kan gavne erhvervslivet for befolkningen i bygder og byer.

Det ser ud som om at sælskindsindhandling kørte bedre inden kommunesammenlægningerne for nogle år tilbage, derfor er det nødvendigt med kurser hvis man ønsker udvikling f.eks. i hvordan man skal behandle skind, da man skal have kendskab til dette m.v., derfor er vi godt tilfredse med Naalaakkersuisuts planer om at afholde kurser, da vi mener, at dette vil hjælpe til videreudvikling og opmuntre til videreførelse.

I dag finansierer vi gennem finansloven bygder og yderdistrikter samt iværksætter, nogle af midlerne gives til kommuner, disse kan ellers udnyttes til iværksætter, men desværre fandt vi ud af at disse bevillinger ikke blev brugt til formålet, men i velfungerende byer blev disse blandt andet brugt til seminarer m.v. Derfor vil Siumut kraftigt opfordre Naalakkersuisut om at sikre at bevillingerne bliver brugt til formålet endvidere vil vi opfordre Naalakkersuisut til at lave oplysningskampagne om at disse skal bruges til iværksætter blandt folk fra bygder og yderdistrikter.

Debattøren kritiserer den lange ventetid for at få penge efter at have indhandlet sælskind. Jeg ved, at lønudbetaling til indhandleren varierer fra sted til sted, for eksempel udbetaler man løn to gange om ugen i Arsuk – tirsdag og fredag. For at opnå hurtigere arbejdsgang og vurdering i yderdistrikter og på steder med trafikale udfordringer med hensyn til lønudbetaling, opfordrer Siumut om at undersøge muligheden for at bruge teknologien, disse vil jo være til gavn for fangerne og sælskindsmotagerne.

For at kunne modtage skind i fremtiden, er der flere ting man skal sikre. Det første er modtagersted.

Med disse bemærkninger takker vi debattørerne Lars Poulsen Siumut samt Siverth K. Heilman Atassut og vi håber, at denne debat vil bane vejen for bedre forhold.



Doris Jakobsen Jensen, Siumut.

(Denne version er oversat fra grønlandsk. Ved tvivlsspørgsmål er den grønlandske version gældende.)